

1927-03-30
Dons-Jensen, Bent

Fra hverdagsmuseum.dk 2017
Af Arne Kristensen

Seminarietiden

Mor og jeg var ude på Odense Seminarium for at tale med forstander Harald Smith om at læse til lærer - Harald Smith var for øvrigt en af personerne i Rudolf Brunhs ungdomsroman "De seks". Forstanderen fortalte os, at jeg ikke kunne begynde på selve seminariet, før jeg var fyldt 18 år, og at det var en fordel at have lært lidt violinspil først. Seminariet lå dengang på hjørnet af Hjallelsevej og Gulbergsvej, og logoet var det gamle vandtårn, der lå i krydset Hjallelsevej-Albanigade-Benediktsgade. Efter jeg var blevet færdiguddannet flyttede seminariet til Bolbro, og Nørregades Friskole overtog bygningerne og kaldte sig Odense Friskole.

I aug. 1947 begyndte jeg i seminariets præparandklasse for at læse til optagelsesprøven til selve seminariet. Det var en ret streng prøve især for dem, som jeg hørte til, der ikke havde nogen form for eksamen. Men der gik også mange med real- eller præliminæreksamen; ja enkelte med studentereksamen dumpede, for det var ikke tilladt at bruge ligninger i regning.

Jeg cyklede over Nr. Lyndelse, drejede af ved Stenløse, fortsatte ad Stenløsevej, forbi "Den fynske Landsby", ad Læssøegade, hvor der dengang kørte sporvogn, til Allegade, som udmundede næsten over for seminariet. Vi var en hel flok, der fulgtes ad til forskellige skoler i Odense. Om vinteren tog vi rutebilen - hvis vejret var så dårligt, at bilen udeblev, tog vi cyklerne og prøvede selv. Rutebilen kørte ad Dalumvej, Søndre Boulevard, hvor der også dengang var sporvogne, Kirkegårds Alle, Ansgargade og Vindegade til ruebilstationen. Jeg stod af bilen ved Allerups Fabrikker, der dengang lå på hjørnet til Filosofgangen og gik gennem Munke Mose til Nonnebakken og videre til

Arnes seminariekammerater er på besøg den 19. maj 1951

seminariet. Når jeg skulle hjem, gik jeg gerne om på rutebilstationen, der dengang lå i Kongensgade over for Dronningensgade.

Seminariet bestod af to bygninger med en gårdsplads imellem forbundet med toiletbygningerne, hvoraf pissoiret blev kaldt "Mak Pela Hule" (kort seminar1). Bygningen ud mod gaden rummede børneskolen mod nord og mod syd selve seminariet. Pedellen havde sin bolig i kælderens ud for midten af gårdspladsen. I stuen til venstre havde IV klasse lokale, og en stor dør kunne åbnes ind til sløjdlokalet. Her var der hver dag morgensang med børnene i sløjdlokalet og de voksne i IV klasse; mange af dem blev nu i "Kahytten". Den lå under sløjdlokalet og var et rum, hvor vi samledes i frikvarterer og mellemtimer. Over for sløjdlokalet lå forskole II. På 1.sal lå III over IV og II over sløjdlokalet. Over for II var forskole I og for enden af gangen ind til III var lærerværelset, der stødte op til Harald Smiths lejlighed. På 2.sal holdt I til over II, og over III lå fysiklokalet; på den anden side af gangen lå biblioteket.

Den anden bygning (kort seminar2) rummede nederst gymnastiksal med omklædning mod nord og i den anden ende en scene, der stødte op til et almindeligt klasseværelse, hvor 8. havde hjemme. På 1.sal over gymnastiksalen lå "Salen", hvor vi havde sang, for her stod et flygel. "Salen" kunne gøres større ved at åbne ind til håndgerningslokalet, der var adskilt fra salen med en foldevæg. Over scenen og 8. lå naturhistorielokalet - kaldet "Samlingerne". Vi var vandrekasse, men havde de fleste timer her.

Seminariet blev kaldt "Det dansende Seminarium", for vi havde en masse sammenkomster og fester. En gang om måneden havde vi "Åbent Hus" i "Salen", hvor vi efter et foredrag eller en optræden fik en svingom neden under. Det var gerne en af seminaristerne, der spillede, og i flere år var det Chr. Aksglæde, der gik en klasse over mig.

Den første større fest hvert år var nu optakten til seminariets årlige udflugt. De 4 seminarieklasser kom med hver sit forslag, som de agiterede for ved forskellige former for reklame. Vi "præpper" havde ingen forslag, så det gjaldt om at få vores stemmer. En lørdag aften fandt valget sted efter valgtaler og anden hurlumhej. Slaget ledtes af G. K., Georg Knudsen, seminariets matematik- og fysiklærer - han var for øvrigt fætter til Johannes og Karl Knudsen fra Freltofte. Vi var ved Kongebroen i Middelfart og sejlede til Kolding, på en tur til Lyø, Sejlturn med "Helge" i Svendborgsund og på en bustur til Hindsholm. I II klasse vandt vi med en tur til Thurø.

Lige før efterårsferien havde vi en stor fest med damerne i lange kjoler. Den startede med, at III klasse opførte et stykke eller en revy, og så var der dans til klokken 1. Julefesten begyndte med en koncert af skolens kor, ledet af skolens sanglærer P. P. Poul Petersen; jeg sang bas i koret. Vi havde altid "Kimer I klokker" på repertoiret.

Fastelavnsfesten var overdraget til forskoleklassen, der først opførte et eventyr for børnene om eftermiddagen, og så morede vi os om aftenen. Odense Seminarium var nemlig også uddannelsessted for forskolelærerinder, der kun måtte undervise børn til og med 5. klasse. Uddannelsen tog 2 1/2 år, og der begyndte et "præphold" samtidig med os. En af dem, Doris Jessen blev lærer på Aborg Skole og senere på Skelvejsskolen. En anden elev, der spillede "Guldnaer", blev gift med mejeribestyreren i Salbrovad.

Seminariets håndboldhold 19. august 1951. Arne sidder i midten til venstre.

Vi blev undervist i almindelige skolefag; dog havde jeg engelsk for begynder af seminariets gymnastiklærer Carl Clausen, der senere blev forstander for det nyoprettede Kolding Seminarium. Til historie havde vi fru P P, sanglærerens kone, der ellers kun underviste i børneskolen. Jeg husker ikke navnet på vores dansklærer, som vi også havde til sang. Men jeg husker min første diktat, hvor jeg fik tg; det er kolossalt, hvor hurtigt man glemmer det, man ikke beskæftiger sig med til daglig. Skrivning tog frk. Lohmann sig af; læreren i geografi husker jeg ikke.

Til naturhistorie og regning havde vi Harald Damgaard Petersen, der blev kaldt Harald "Høvl", fordi han havde sløjd på seminariet. Han var bror til min senere kollega viceinspektør CDP. Han var vores klasselærer og en meget energisk mand, der havde en vis forkærlighed for os, der kom fra "ploven". Da han startede fordelingsregning, begyndte vi med at synge "På det jævne, på det jævne". Hvis det knob med at få svar hurtigt nok, sparkede han til kaserne under tavlen. Han vakte min interesse for biologi og senere for sløjd i seminariet.

Vi skulle have en vandels- og sysselsattest med på seminariet. Jeg fik et par meget flotte udtalelser fra Svend Bødskov og Erling Hansen. Men da de først skulle gælde på seminariet, måtte Damgaard også give sin anbefaling, og det var der ikke noget i vejen for.

Vi var i begyndelsen af "præptiden" godt en 30 stykker, men efterhånden blev vi flere og flere. Ved optagelsesprøven var vi over 50; for der var også et par stykker, der meldte sig til selve prøven.

Det var et slidsomt år; men foruden seminariets fester havde vi andre fornøjelser. Bl. a. havde klassen i vinterens løb et weekendophold i et sommerhus i Nyborg. Om

foråret skete der noget særligt. Den 13. april blev jeg gode venner med en klassekammerat, Jytte Bramsen, der boede på Johannevej i den anden ende af Odense ved Ålykkeskoven. Det vendte en del op og ned på min tilværelse. Der blev nu noget mere at se frem til, når vi skulle have et afbræk i skolearbejdet.

Endelig oprandt dagene, hvor det skulle vise sig, om jeg kunne komme ind på selve seminariet. Man skulle have mindst g i hovedfagene dansk og regning og g+ i gennemsnit af alle fag. Jeg skulle også helst optages i 1. klasse; ellers kunne jeg jo ikke fortsætte med at bo hjemme. Der skulle optages 36 i 1. klasse, men en del pladser var optaget af folk med gode eksamenspapirer.

Vi begyndte torsdagen efter seminariet var startet på sommerferien. Først havde vi 3 timers stil og derpå en times pause. Fra 12 til 15 havde vi regning og dernæst en times pause igen. Vi sluttede med en times skrivning, og da var næsten ikke en hånd rolig. Vi startede fredag morgen med en times diktat, og efter en halv times pause fulgte de mundtlige fag rap i rap. Hvad vi ikke nåede om fredagen, tog vi lørdag formiddag.

Det var et par skrækkelige dage. For ikke bare gik vi fra lokale til lokale for at komme op i det mundtlige; men efterhånden som de fik rettet det skriftlige, blev der hængt en lille seddel op, hvor der stod, hvem der var dumpet. Vi vidste jo godt, hvordan vi lå i klassen i forholdet til den, der var dumpet; så der kom flere nerver på. Vi var færdige lørdag middag, men så kom der en lang pause, hvor lærerne skulle se på gennemsnittet, og hvem der skulle op i 1. klasse. Det var nogle drøje timer; en enkelt dumpede på gennemsnittet, men det var ikke mig og jeg kom ind på seminariet. Så skulle der rigtig festes, og vi tog ud på restaurant "Skoven"; men vi var tappet for alle kræfter og tog ret hurtigt hjem.

Jeg måtte sige farvel til en del kammerater. Erik Brunse dumpede på gennemsnittet; han var købmandssøn fra Sdr. Højrup. Eva, der aldrig sagde noget. Johannes Jørgensen var fra Agedrup. Rud Hansen var lærersøn fra Nordøstfyn; han dumpede også året før; jeg traf ham senere på Mineralogisk Museum, mens jeg lå soldat i København. Laurits Larsen dumpede, og det gjorde han også året efter. Henning Kofoed Jensen dumpede også, men bestod året efter; han blev senere lærer i Bogense. Bødker og Brøns, der stillede dem direkte til prøven, bestod, men blev ikke optaget i 1. klasse. Bødker blev uddannet i Vejle og var vikar i Freltofte, inden jeg blev det. Hildebrandt gik heller ikke i "præp"; han bestod godt nok, men blev ikke optaget. Han valgte at gå i "præp" året efter og tog lærereksamen året efter jeg. Han blev senere medlem af Odense Byråd for socialdemokratiet.

Vi var 23, der bestod og kom i 1. klasse. Chr. Suhr dumpede efter 1. halvdel af lærereksamen mellem 2.- og 3. klasse; han skulle blot have en "pind", tg for at bestå, men det blev kun til mdl. Inge Haugbølle var datter af ejeren af cementstøberiet "Rapid" i Vissenbjerg, hvor klassen engang var henne for at besøge hende. Hun mente presset i seminariet var for stort; så allerede i slutningen af 1. klasse søgte hun over i forskoleseminariet.

Vi fik ikke vort gennemsnit oplyst; kun Kaj Malmos, der havde det største, og han blev så vores klasserepræsentant og senere ansat i Kværndrup. Erik Pilegaard var boghandlersøn fra Haarby; han fik sin gerning i Svendborg. Hans Oredson var fra Odense og blev også ansat der. Hans Lindskrog var præstesøn fra Odense og kom til Hyldehøjskolen i Middelfart. Jørgen Mikkelsen var en god fodboldspiller, og han var på 1. holdet i Odense KFUM; han blev senere ansat i Aalborg. Ellen Andersen var fra Kappendrup på Nordfyn; hun blev lærer på Grønland, og hendes søn var på

Glamsbjerg Gymnasium sammen med Kell. Ruth Hansen var fra Vensyssel, men boede i Lettebæk ved Bellinge; så vi fulgtes nogle gange hjem fra seminariet. Hun blev ansat i Hjørring. Jørgen Aagaard var fra Nr. Broby og kom også til Svendborg. Kjeld Petersen boede sammen med sin kone hos sin mor på Skibshusvej; han fik desværre kræft og døde få år efter sin ansættelse i Nyborg.

Ernst Nielsen var fra Brændekilde og var skrap til at hypnotisere; han blev lærer i København. Hans Frederiksen boede sammen med sin kone, Helene i det indre Odense. Han var en fortræffelig sanger og optrådte et par gange på amatørtafener i Odense Tivoli. Han blev ansat på Marie Jørgensens Pigeskole i Odense og kunne derfor være med på Odense Teater, når der skulle synges. Jeg så og hørte ham flere år senere, da Den fynske Opera opførte "Madame Butterfly", hvor han havde en stor rolle som præst.

Bent Dons-Jensen var fra Nyborg og kom til København. Dagny Thomsen var gift og kom til Ringegnen. Sigrid Wiberg var fra Tørresø, og vi var ude at besøge hende engang. Hun måtte ved den afsluttende del til sygeeksamen, og derefter tabte vi forbindelsen med hende. Carl Ernst Brandt var fra Odense og blev også ansat der, hvor han var en del med i bordtennisarbejdet; jeg hilste på ham mange år senere på Odense Banegård. Henning Vestmar Sørensen var også en god fodboldspiller og var på 1. holdet i Marienlyst; han blev ansat i Odense. Svend Aage Pedersen, kaldet Peder med d-sen var god til fynske historier og kom til Brenderup på Nordfyn. Harry Jensen var fra Knarreborg og overraskede alle, da vi første gang skulle søge om penge til studiet; han var nemlig gift. Efter nogle år som lærer og kirkesanger i Særslev læste han til præst og blev ansat i Nr. Broby.

Julius Holzkæmper var fra Nyborg, hvor han var nattevagt på Nyborg Statsfængsel. Han var en speciel type; når vi havde prøveregning, arbejdede han kun med de stykker, han ville få besvær med. Det gav jo dårlige resultater; så han væddede med GK, at han fik over g til eksamenen - det blev g+. Han ville ellers have fortsat indenfor fængselsvæsenet, men blev ansat ved Bolbro Skole i Odense.

Bent Kvorning var brugsuddelersøn fra Håstrup og kom til Struer. Poul Pedersen, kaldet "lille PP" var fra Nordfyn og var dumpet til optagelsesprøven året før. Han blev gift med Jytte, og de blev ansat i Esbjerg. Herbert Jensen var fra Hasmark og blev senere præst på Als. Fra "præpklassen" mangler så kun Jytte og undertegnede.

Af dem der stødte til i 1. klasse var Svend Aage Petersen, kaldet "Svap". Han havde egentlig bestået optagelsesprøven året før, men tog et år til England. Han blev klasserepræsentant efter Kaj Malmos og var tit med, når seminariets elevråd skulle arrangere en fest.

H P, Hans Peder Hansen var gårdmandssøn fra Brylle og en god håndboldspiller. Mange gange nåede han kun til "Kahytten", hvor han spillede kort hele dagen. Han blev ansat i Bellinge. Jørgen Abildgren Rasmussen var fra Ullerslev, hvor hans far bestyrede Den private Realskole. Vi holdt klassefest der engang, men da der kun var soveplads i gymnastiksalen, valgte de fleste at være oppe hele natten.

Hans Jørgen Hansen, kaldet "Sjørn" var præstesøn fra Flødstrup, hvor vi var inde, da vi cyklede til lejrskolen i Kerteminde. Han blev ansat i København. Lis Larsen var fra Fruens Bøge og blev ansat i København. Holger Mejlbjerg blev leder af en skole ved Stige. Ingrid Jørgensen var fra Holmstrup og kom til København. Birgit Buhl opgav forholdsvis hurtigt lærergerningen. Niels Birketoft var lidt af en ener og havde det ikke

altid nemt i klassen; han kom indenfor det private skolevæsen på Sjælland. Kjeld Rasmussen var fra Gamborg og kom til Odense. Anne Muller var fra Odense og blev der.

Vi skulle så i gang med de fag, der udgjorde 1. del og skulle afsluttes efter 2. klasse. Det var skriftlig og mundtlig regning og matematik, mundtlig dansk, engelsk, fysik og kemi og geografi samt naturhistorie efter en prøve. Dertil kom skrivning, tegning, bibelkundskab og sløjd efter årskarakter.

Jeg skulle for første gang i mit liv have matematik, fysik og kemi og det var spændende, men svært. Vi havde G. K. der var vores klasselærer i 1. klasse; han var en dygtig og herlig lærer, men meget nervøs til eksamen. Til dansk havde vi Anna Hansen, kaldet "lyse Anna", fordi hun gik så meget op i analyse; hun blev vores klasselærer i 2. klasse. I skrivning underviste frk. Lohmann, der ellers kun kom i børneskolen.

Til naturhistorie havde vi Harald Damgaard Pedersen, og han prøvede en anden undervisningsform, der sluttede med en prøve efter forberedelsestid. Damgaard rejste desværre efter 1. klasse og blev skoleleder i Ringe. I stedet fik vi Paul Hammer, der var en anderledes tør og kedelig lærer. Han fortsatte godt nok forsøgsordningen, men det havde slet ikke hans interesse. Jeg kom op i frøer og padder, og det gik godt nok. Det var værre med Dons; han kom op i pattedyrs tilpasning til livet i vand og havde medtaget krokodiller. Det fik Hammer til at spørge: "Sig mig Dons-Jensen: Hvor sidder patterne på en krokodille?" Vi havde også Damgaard til sløjd, og det blev min store interesse.

I anden klasse fik vi Erik Nørgaard til sløjd og tegning, efter Myram havde haft os til tegning det første år. Nørgaard var en udmærket lærer og havde et godt forhold til klassen. Det var der en særlig grund til, for han blev gift med Ruth Hansen. De fleste i klassen vidste nu ikke noget om forholdet; næsten alle sammen troede, hun kom sammen med Svap. De fortalte senere, at når hun skulle hjem til Nordjylland, fulgte Svap hende pænt til toget. Nørgaard stod op bag i toget og bevægede sig frem til hendes kupe.

I løbet af sådan et par år kommer der mange pudsige episoder. Vi havde Holger Melson til bibellæsning; han var tør, og det kunne stoffet også være. Engang i 1. klasse var H. P. faldet hen, og han blev opfordret til at læse mange gange, inden det lykkedes med: "De nødte ham meget." "Åh ja!" var Melsons reaktion. Vi pjattede også, og i 2. klasse skød Harry Jensen med papirkugler; uheldigvis kom Melson ind i det samme og blev ramt lige midt i panden. Hammer var som sagt tør og kedelig, og Dons gabede højt og inderligt. Det bemærkede Hammer, hvortil Dons forsvarede sig: "Jeg holdt da hånden for munden." "Ja! men den var ikke stor nok," replicerede Hammer.

De forskellige episoder blev skrevet ned og brugt til vores årlige klassefest. Vi havde mange gode fester samt en dejlig weekend til en hytte i bunden af Kertinge Nor. Odense Tivoli havde af og til amatørraften, og her havde vi et par gange held til at få Hans Frederiksen kåret. De fleste fra klassen mødte op i røde nissehuer og stemte på ham. Det var også meningen, at Ernst Nielsen skulle have optrådt; men det kiksede. Han var ellers god til at hypnotisere og fik mange til at optræde kosteligt. Engang hypnotiserede han Kjeld Petersen til at optræde som dirigent ved at sige et bestemt ord nogen tid efter hypnotiseringen. Det bedste medie var nu Harry Jensen, der et frikvarter dansede rundt med en stol i den tro, det var en pige. Harry fortalte selv, at når han

cyklede hjem, måtte han passe på, ikke komme til at tænke på Ernst` ensformige stemme.

Den 13. april 1947 begyndte jeg at komme sammen med Jytte, og den første sommerferie, hvor det ikke var så officielt, tog vi nogle cykelture til stranden. Senere besøgte vores forældre gensidigt hinanden. Jeg kom meget i Jyttes hjem og var med på familibesøg; engang var vi dog i Ejlstrup og besøgte Laurits og Gerda. Jyttes forældre havde et sommerhus ved Hasmark strand, og der var vi en del efter 1. klasse. En forårsdag eller rettere en forårsnat var vi sammen med Lis på en fugletur til skovene ved Ravnebjerg. Ved fastelavn i 2. klasse var vi til karneval hos Harry Jensens og hans kone; de boede op og ned ad jernbanen i Knarreborg. Vejret var så dejligt, at under en spadseretur tog Harry og jeg jakken over armen. Det var i det hele taget nogle dejlige dage, så Jytte syntes, vi skulle ringforloves; og det blev vi så.

Efter vi havde bestået første del, var vi på lejrskole på håndarbejderskolen i Kerteminde. Vi havde Erik Nørgaard og Anna Hansen med og var delt i 3 hold. På skift havde vi en historisk opgave ved Ladbykibet og Kølstrup Kirke under Anna Hansens ledelse. En aften var vi på en sejltur i Kertinge Nor til Ladbykibet. Nørgaard havde lavet to opgaver: en til en mergelgrav og en til Bøgebjerg strand ud for Romsø. Vi var også på en heldagstur til Romsø; det var en vellykket tur. Den sidste dag var vi på cykelorienteringsløb på Hindsholm. Drengene og pigerne sov hver for sig, og den sidste aften var der den sædvanlige hurlumhej. Det gik nu mest over Niels Birketoft, der blev fanget, bundet, slæbt ned til Nordstranden og smidt i vandet.

Efter sommerferien kunne vi så tage fat på 2. del, som sluttede efter 4. klasse. Nu gjaldt det historie med Anna Hansen; vi arbejdede med stenalderen og havde forberedelsestid til prøven. Vi havde P. P. til litteraturhistorie, Melson til kirke- og skolehistorie og "stander", Harald Smidt til psykologi og pædagogik. I 3. klasse havde vi Hammer til læren om menneskelegemet; det var frivilligt, så mange tog en fritime, undtagen da vi hørte om menneskets "ædlere dele". Jeg lavede for øvrigt her en afhandling om børns seksualoplysning; den blev desværre ikke antaget, så min naturhistoriekarakter blev ikke hævet en grad.

I 3. klasse begyndte vi også at have praktik. Vi blev inddelt i hold, og de enkelte hold fulgte en af børneskolens lærere i nogle timer. På skift havde vi en opgave, og fik så kritik af læreren. En gang imellem havde vi storpraktik, og det foregik i salen. Den, der havde "tur", stod foran en af børneskolens klasser, og som kritikere var vi der alle mand samt den pågældende klasses lærer og børneskolens leder, Carl Caspersen.

Vi skulle stå for opførelsen af et stykke til efterårsfesten, og det blev "Ulla Bella", også kaldet "Han slog et barn" af . Ruth spillede "Ulla Bella" og Svap læreren, der forgreb sig. Jeg fik ikke ingen rolle, men Pilegaard og jeg sørgede for scenskiftene. Det nærmeste jeg kom de skrå brædder, var min cykel, der stod på scenen ved starten af stykket. Harry, der også havde en af de større roller, fik os til at give en ekstra forestilling i Knarreborg.

Imellem efterårsfesten og julefesten blev Jytte og jeg enige om at hæve forlovelsen. For at undgå for mange spørgsmål skulle det først ske efter jul; for da skulle vi på "græs" ud og prøve lærergerningen på vor egen krop. Jeg var ude ved Jytte nogle juledage, og lige efter nytår var vi ude ved "lille P. P.", og efter hjemturen - der for øvrigt foregik i en rygende snestorm - var det forhold slut.

I studietiden var der afsat to måneder til praktik ude på en skole. På grund af lærermanglen - som for øvrigt skulle være slut, når vi var færdiguddannede, men der gik mange år - fik alle praktikanter i den periode lov til at arbejde i en ledig stilling med løn. Mange søgte langt væk for at se en anden natur; Jytte kom til Tejn på Bornholm. For mit vedkommende var det anderledes; min gamle lærer, Ehrenbjerg var rejst til Sjælland, og Bødker, der var til optagelsesprøve sammen med mig, havde været vikar i Freltofte. Han skulle stoppe til jul, og så greb jeg chancen; derved kunne jeg beholde alle pengene selv. Jeg startede med den traditionelle juletræsfest og læste også en julehistorie ved den følgende fest i "huset". Skoleskemaet kendte jeg, selv om min elskede fritime om fredagen var bortfaldet. Jeg skulle dog møde noget tidligere, for fyret brændte på lavt blus om natten, så jeg måtte lige fyre lidt ekstra, inden eleverne kom. Jeg kørte timerne nærmest som Ehrenbjerg og spillede også høvdingebold i forsamlingshuset.

I 3. klasse begyndte vi også på vore specialer; jeg valgte to: fysik og naturhistorie og fik dem begge antaget, så eksamenskarakteren blev hævet en grad. Hos G. K. fik jeg udleveret en masse gamle fysikbøger, og ud fra dem og G. K.' undervisning lavede jeg min egen varmelære.

Min største interesse var nu opgaven i naturhistorie, og den startede med en hel del mikroskopi hos Balslev på Mulernes Legatskole. Det var spændende, men den 1. januar 1951 startede min hovedopgave. Jeg havde i Sofus Franck' bog "Langs grøftekant og hegn" set billeder af det samme sted fotograferet i de fire årstider. Det gav mig ideen om at følge året rundt i et stykke af renden derhjemme. Derudover skulle jeg studere planterne og lave forsøg med forskellige græsslån timer.

I foråret og sommeren 1951 spillede jeg håndbold for Nr. Lyndelse og var med i turneringen og til forskellige stævner. Stævnerne sluttede gerne med bal, og jeg var gerne på gulvet hele aftenen og prøvede at danse med så mange som muligt. Det var blandt en sport at komme til at danse med "enkerne" - piger, hvor kæresten ikke dansede - , og det var tit en god oplevelse for begge parter. Vi var til et stævne i Nr. Søby sammen med et hold fra Taps i Sønderjylland. Her dansede jeg en del med en af deres piger, så da Nr. Søby skulle til Taps, tog jeg med. Hun var nu engageret til anden side, så det blev kun til en penneven et års tid. Ved et pokalstævne i Allerup gamle Have kom jeg lidt uheldigt af sted. Vores piger havde klaret sig godt og skulle ud i en afgørende kamp. Vi stod og snakkede om chancerne, og jeg beroligede dem ved at sige, at det nok skulle gå, hvis de ikke fik en bestemt dommer, og jeg beskrev ham i alle vendinger. Det fik en i nærheden til at udbrude: "Det skal du ikke sige; for det er min mand." Så var det svært at finde en grimasse, der ku' passe.

Da vi begyndte skolen efter ferien, havde jeg den glæde at være med på seminariets håndboldhold en del gange. Vi var blandt andet i Skårup og spillede mod statsseminariet. Vi var også på Søbysøgård og spillede mod de indsatte. Endelig var vi med til et stævne i Brændekilde-Bellinge, hvor Ernst Nielsen var fra. I 4., fortsatte Jytte og jeg med at sidde ved siden af hinanden for ikke at skabe problemer for de andre. Tiden gik planmæssigt indtil jul. Vi plejede at pynte op i klassen, og det gjorde vi også i 1951. Jeg var beskæftiget med at hænge noget op i loftet og kravlede gentagne gange op og ned af en wienerstige. Det undrede mig derfor ikke, at jeg havde lidt ondt i højre knæ om aftenen. Det blev ikke bedre i julen, og i løbet af vinteren blev det helt tosset, så jeg måtte bruge stok. Det virkede nærmest som en kraftig forstuvning; men Skousbøl kunne ikke finde en forklaring. Jeg måtte opgive at følge gymnastiktimerne og fik derfor årskarakt er. Eksamen kom og den 16. juni blev jeg dimitteret som lærer.

Jeg havde i løbet af foråret søgt tre stillinger, alle med sløjde; det var i Sønderjylland, Nordjylland og Nordsjælland. Jeg blev nu ikke indstillet nogle af stederne, fordi jeg skulle ind som soldat til november. Jeg meldte mig også til vikaranvisningen, og en dag ringede telefonen. Da jeg kom op til Kristian Rasmussen, fik jeg at vide, at jeg kunne komme til Assens. De havde en ledig stilling med bl. a. engelsk, tysk og pige-gymnastik; det tyske måtte jeg sige fra over for, men fik alligevel vikariatet.

Min store interesse var jo sløjde, så jeg havde meldt mig til et kursus i København. Jeg kunne i løbet af to sommerferier uddanne mig til sløjdelærer. Erik Pilegaards far kørte os til Nyborg, og så skulle vi cykle tværs over Sjælland. Det gik meget godt trods en enkelt punktering; men klokken var mange, inden vi nåede til Værnedamsvej. Her havde Pilegaard lånt et par værelser af nogle studerende. Jernporten ud til gaden var lukket, så han måtte klatre over den. Næste dag var det spændende, hvor sløjdeskolen lå; det viste sig, den lå lige ved siden af. Vi skulle nu have vore timer på en skole på Oehlenschlägersgade. Sløjdsalen lå på 2.sal ud til Saxogade; så vi havde et muntret liv at følge. Vores lærer hed Lykke, og ham syntes vi godt om i modsætning til hans assistent. Vi startede hver dag med en morgensang, og en dag, hvor Lykke var fraværende, var det "Den mørke nat forgangen er". Der slutter hvert vers med "Gud give os lykke og gode råd"; det gav jo lidt munterhed. På mit værelse var der en radio, så jeg havde ofte besøg: navnlig når der var transmission fra de olympiske i Helsingfors. Vi købte sæsonkort til Tivoli og var der tit. Da kursuset var slut, overlod vi kortet til nogle derovre; men de misbrugte det, og det blev opdaget.

Torsdag d. 15. august 1952 cyklede jeg til Assens for at begynde min tid som lærer på Assens kommunale Borger- og Realskole. Om eftermiddagen skulle der indvies en ny afdeling; så jeg startede med et glas vin og en småkage. Senere erfarede jeg, at der om aftenen havde været spisning for lærerne; men det gjaldt åbenbart ikke for vikaren. Jeg fik et værelse hos købmand Laursen Østergade 82. Det lå på 2. sal, og nedenunder havde datteren sit værelse; derfra hørte jeg sære lyde, når hun havde kæresten på besøg. Laursens var hyggelige mennesker, og der stod tit et tallerken frugtgrød eller andet til mig på trappen, når jeg kom fra skole. Jeg holdt mig selv med tørkost og spiste et måltid varm mad på restaurant "Vestfyn", der lå ved siden af.

Jeg stod op ved 7-tiden, børstede tænder, vaskede og barberede jeg mig. Jeg brugte barberkrem og barbermaskine indtil en morgen, hvor jeg tog tandpastaen i stedet for barberkremen; så købte jeg en elektrisk barbermaskine. Morgenmaden bestod af et tallerken rå havregryn og mælk samt en skive af et halvt lille franskbrød, jeg fik leveret fra bager Funder. Det udeblev et par dage i begyndelsen, men da jeg var derhenne, på stod de, at det var leveret. Det viste sig så, at det stod uden for min navnebroders forretning længere nede ad Østergade. Jeg havde et glas marmelade med hjemmefra til franskbrødet; resten spiste jeg i middagspausen. Det blev efterhånden noget ensformigt; så da jeg havde hørt, at der lå et pensionat i Strandstræde - det nuværende Skipperstræde, hvor man kunne få almindelig god dansk mad, fik jeg fuldkost dernede. Jeg cyklede hjem til Søsted hver lørdag og tilbage til Assens igen om søndagen.

Jeg startede min egentlige gerning om fredagen med pige-gymnastik i en 3. klasse omme i badmintonhallen, der lå over "Skænkestuen" i Plums Gård. Ud over pige-gymnastik og papirsløjde havde jeg 3.C, hvor min senere svoger, John gik, til regning og 3.B til dansk. Den var jeg klasselærer for, og selv om den gik for at være noget vild, så var det alle tiders klasse; men det var jo også min første. Derudover havde jeg en 1. mellem til engelsk, og det krævede sin mand, for jeg havde ikke haft meget engelsk før.

Skoleinspektøren hed Carl Bjørn; han skulle egentlig have været pensioneret, men havde lovet at blive i embedet, til de fik en anden. Lærerne følte lidt gamle; men jeg var også meget grøn. Den eneste, som jeg følte mig på bølgelængde med, var 3.C's klasselærer Bjært Sørensen. En af de ældste, Karl Jakobsen, kaldte mig frk. Muller; hende jeg havde afløst. Jeg blev jo præsenteret, og de omtalte en fru Selsing, der var gravid, og det var hun også, da jeg vendte til bage efter soldatertiden. Derudover var der viceskoleinspektør Kofoed, Carl Hædersdal, Rasmus Frandsen, Ellen Kisbye, Agnes Spillemos, Laura Eriksen, Svend Aage Pedersen, Arne Madsbjerg, Herve Andersen, Laust Thiesen, Børge Jacobsen, Jens Ingvar Jørgensen, Christian Damgaard Pedersen, Nanna og Kjeld Nielsen samt ægteparret Søndergaard.